

МОТИВИ КЪМ РЕШЕНИЕ № 5757 от 12.12.2023г.

по н. о. х. дело № 11536 по описа на СРС – НО, 102^{-РИ} състав за 2021 година

С внесен в Софийски районен съд обвинителен акт Софийска районна прокуратура е повдигнала обвинение по досъдебно производство № 229-ЗМК-2015/2020г. на 05 РПУ – СДВР, прок. преп. № 44412/2020г. на СРП срещу Н.Л. З. за това, че: около 21:00 часа на 21.11.2020г., в гр. София, ул. „Панайот Волов”, пред № 7А, партерен етаж (с вход от към бул. „Александър Дондуков”), пред клуб на Политическа партия „ГЕРБ” е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи общественя ред и изразяващи явно неуважение към обществото (**хвърлял предмети** – камъни, към стъклениите прозорци и врати на клуба на ПП „ГЕРБ”) – престъпление по чл.325, ал.1 от НК.

В хода на проведеното разпоредително заседание е установено, че са налице предпоставките за разглеждане на делото по реда на особените правила на *Глава XXVIII от НПК* и е проведено съдебно следствие.

По делото **не са** конституирани акцесорни страни.

В съдебно заседание, в което е даден ход на делото по същество, **представителят на държавното обвинение** пледира за постановяването на осъдителна присъда, придържайки си към възприетите в обвинителния акт фактически обстоятелства.

Обвиняемият Н.Л. З. – редовно призован се явява лично, разбира обвинението и се възползва от правото си да не дава обяснения. Същият се представява от упълномощен защитник – *adv. Д.С.*, която не се явява на проволото се на 12.12.2023г. последно съдебно заседание по делото. За обвиняемия се явява *adv. Р. Р.*, който моли обвиняемия да бъде признат за невиновен, като в подкрепа на своята теза, защитата на първо място изразява становище за *изначална несъставомерност* на инкриминираните от държавното обвинение факти, поради политическото измерение на провелите се през 2020г. протести, довели до неоправдано използване на наказателна репресия срещу участниците в тях. Допълва се, че в случай, че бъде засегната телесната неприкосновеност или собствеността на определени граждани, то тогава е оправдано да бъде потърсена отговорност от конкретните правни субекти, но неправилно се явява определянето на изразяване на свободно мнение като хулиганска проява, в този смисъл защитата се позовава и на практика на Европейския съд по правата на човека (*CASE OF MOUVEMENT RAËLIEN SUISSE v. SWITZERLAND, application no. 16354/06, 13 July 2012*).

Относно събрания **доказателствен материал** защитникът на обвиняемия застъпва виждане, че същият е недостатъчен, за да обоснове съпричастността на обвиняемия към инкриминираната деятелност. В коментар на показанията на *свидетеля В.* се изтъква, че същият е бил несигурен относно броя на лицата, които са хвърляли предмети, както и кой е бил инициатор на тези действия. Адвокат Р. акцентира, че свидетелят, макар и да твърди, че е наблюдавал продължително действията на обвиняемия, от близко разстояние, не е могъл да възпроизведе негови отличителни белези, което бива третирано като недостоверност на разказа му. Насочва се вниманието към липсата на спомени у свидетеля за броя и вида на предметите, които са хвърляни към прозорците на сградата. Допълва се, че между показанията му от досъдебното производство и тези непосредствено дадени пред съда, се разкриват съществени противоречия. Излагат се доводи за опорочаване на извършеното с участието на свидетеля В. разпознаване. За показанията на *свидетеля А.*, защитата поставя под съмнение частта от разказа му, в която споделя, че е получил оперативна информация и видеозапис, въз основа на които е предприел действия по проследяване и задържане на лице от мъжки пол, с поставена на главата червена качулка, визирайки обвиняемото лице. Като слабо информативни защитникът оценява показанията на *свидетелите Ф. и Л.* Показанията на *свидетеля А.* определя като изпълнени с противоречия, предположения и неточности. Въз

основа на обсъдените показания и позовавайки се на експертното заключение, изготвено от вещото лице Л. Г., защитата достига до извод за недоказаност на факта за авторството на деянието. В заключение се обобщава, че гласното изразяване на несъгласие с държавното управление, критикуването и участието в протести срещу властта не нарушава грубо обществения ред и подобно поведение не е хулиганско, по смисъла на чл.325 от НК, а намесата на държавата е непропорционална и ненужна в едно демократично общество.

В правото си на лична защита, обвиняемият Н.Л. З. споделя доводите на своя защитник и сочи, че цял живот е изпълнявал своя граждански дълг и недоумява защо при липса на доказателства се влага огромен ресурс, не само финансов, за да бъде упражнена репресия срещу него. Намира, че прокурорът го е определил като опасен и потенциален извършил на други престъпления, без да разполага с доказателства. Счита, че е нелепо твърдението, че е възможно с два камъка да счупи едновременно три стъкла. Чувства се обиден и унижен от поведението на държавното обвинение, доколкото изтъква, че има чисто съдебно минало и изграден авторитет, който е бил стъпкан неоснователно. В правото си на последна дума моли да бъде оправдан.

Съдът, като изслуша доводите на страните, обсъди поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателствени материали, съобрази законите разпоредби, намери за установено следното:

По фактическите обстоятелства и доказателствените материали:

Обвиняем е Н.Л. З. е роден на *****. в гр. ****, българин, с българско гражданство, с висше образование, женен, неосъждан, работи като „управител“ на дружество „*****“ ООД, с постоянен и настоящ адрес в гр. ***** с ЕГН *****.

През 2020г. били организирани редица антиправителствени протести, в които вземали мирно участие множество граждани. В гр. София протестиращите лица се събирали в пространството между сградите на Министерски съвет, Президентството, новата сграда на Народното събрание и Българска народна банка, а след което протестите продължавали с мирно шествие към площад „Народно събрание“, пред сградата на Народното събрание (бившия Партиен дом) и централните части на града.

На 21.11.2020г. се провел поредният протест срещу управлението на ПП „ГЕРБ“. За опазване на обществения ред и осигуряването на мирно шествие сред протестиращите имало служители на СДВР – Отдел „Противодействие на криминалната престъпност“, Сектор „Улична престъпност“, които в цивилно облекло се движели заедно с участниците в протеста. *Задачата им била да наблюдават протестиращите, да следят за лица, които създават напрежение или провокират безредици, а след извършването на оперативно наблюдение, да уведомят сектор „Охранителна полиция“ към СДВР за получаването на допълнителни указания за предприемането на последващи действия спрямо наблюдаваните лица.* Сред тези служителите били и свидетелите Д.Д., М.Е., В.Г., Р.Е., А.Д. П. В., В.Ц. и други.

Протестиращите лица започнали да се събират в гр. София, на площад „Народно събрание“, пред сградата на Народното събрание (бившия Партиен дом) около 17:30 часа, където бил и свидетелят П. В. – оперативен служител към СДВР. В самото начало на протеста, свидетелят В. имал поставена задача да наблюдава действията на лице от мъжки пол, което взема активно участие в протестите. В протеста *около 18:00 часа* се включил и свидетелят П. А..

Около *20:30 часа* протестиращите лица се разпръснали и част от тях се насочили към бул. „Княз Александър Дондуков“. Между мирно протестиращите лица имало и такива, които създавали напрежение сред останалите, тъй като използвали цинични думи и изрази, пряко насочени към намиращите се на място полицейски служители.

Около *21:00 часа* протестиращите достигнали до ъгъла на бул. „Княз Александър

Дондуков” и ул. „Панайот Волов” в близост до № 7А, където се намирал клубът на политическа партия „ГЕРБ” – район „Оборище”, разположен на партерния етаж на сградата. Помещението било със стъклени витрини, с дървена дограма, на места с пуснати от вътрешната страна щори, както и стъклена врата, със синя на цвят алуминиева дограма, а на фасадата на сградата имало и надпис на ПП „ГЕРБ”.

Неустановено по делото лице от мъжки пол се приближило до входната врата на клуба и оставило различни предмети и отпадъци пред нея, които започнало да рита и разпилява. Към него се присъединило и друго лице, което също разпръснало отпадъци и листа. Напрежението между присъстващи нараснало, когато лице от мъжки пол, облечено с тъмно яке, с поставена качулка на главата и маска на лицето, с тъмна блуза, с изображения върху нея на националния флаг, с тъмен на цвят панталон, захвърлило към вратата на клуба на въпросната партия камък, в резултат на което в стъклопакета се получила дупка и по тротоара се разпръснали стъкла. След което мъжът продължил действията си и захвърлил и други предмети към стъклените витрини на политическия център. На място имало и журналисти от телевизия „Алфа”, които излъчвали на живо протестните действия.

Свидетелят В.Ц., служител на СДВР, заснел видеоклип на действията на мъжа, използвайки личния си мобилен телефон, след което го проследил и се обърнал за съдействие към свои униформени колеги, които да предприемат действия по задържане и установяване на самоличността му. Свидетелите Д.Д., М.Е., В.Г., Р.Е., А.Д. възприели действията на трима младежи, които захвърляли различни предмети към помещението, а след като се отдалечили от останалите протестиращи били предприети действия по тяхното задържане.

Скандиранията пред клуба на политическата партия продължили, в помещението бил захвърлен капак от намиращ се в близост кош за боклук, били захвърляни камъни към стъклените прозорци, с което били нанесени щети по стъклопакета на помещението.

Намирацията се на място свидетел В. продължавал да наблюдава действията на висок мъж, около 50-годишен, светъл, с поставена качулка на главата, възприет от него като лице, което демонстрира агресивно поведение. Наблюдаваният мъж се отдалечил от протестиращите, а свидетелят В. го проследил и подал оперативна информация на свидетеля А. А., който заемал длъжност „Началник сектор” в отдел „СПС” – СДВР, че проследява лице от мъжки пол, което било хвърляло камъни към прозорците на клуба на ПП „ГЕРБ” и е счупило част от тях. Свидетелят А. се насочил към посочено му от свидетеля В. място и около сградата на Софийски университет „Свети Климент Охридски” настигнал лице от мъжки пол, на видима възраст от около 50 години, легитимирал се, установил самоличността му – това бил обвиняемият Н.З., след което същият, без да окаже съпротива бил отведен в сградата на 05 РПУ – СДВР и задържан за срок от 24 часа, считано от 22:00 часа на 21.11.2020г.

Междувременно местопроизшествието било запазено от органите на реда и около 21:25 часа пристигнал екип от разследващи органи, който извършил оглед в присъствието на две поемни лица и специалист – технически помощник. В процеса на огледа се констатирало, че средното стъкло от първата витрина на помещението е счупено като на 4 места имало различни по големина и размери дупки, установило се счупване и на дясното стъкло. На перваза се открил камък с неправилна форма, а на тротоара имало парчета от счупеното стъкло. Идентично и по две от стъклата на втората витрина имало дупки с неправилна форма, а по земята имало разпилени стъкла. Третата витрина била с идентични размери, но по средата ѝ имало стъклена входна врата, в центъра, на която имало дупка. Влизайки в помещението разследващите органи намерили на земята капак от кош за боклук, два броя каменни къса с неправилна форма, а във вътрешността на помещението имало множество разпръснати стъкла, както и три броя каменни къса с различна форма. Около

мебелите в офиса се открили още два каменни къса, а непосредствено пред вратата имало разпилени листа, яйца и боклуци. Намерените на място вещи – капак от кош за боклук и каменни късове били иззети и запечатани с картони и печати на НЕКД – СДВР, за извършения оглед бил съставен протокол.

Свидетелите Й. Ф. (на длъжност „районен ръководител” на ПП „ГЕРБ” – район „Оборище” и В. Л. (на длъжност „технически координатор” в ПП „ГЕРБ” – район „Оборище”) видели телевизионни репортажи, които излъчвали събитията, развили се пред клуба на политическата партия и свидетелката Л. отишла на място, където заварила полицейските служители и възприела нанесени вреди по витрините на клуба.

По случая било образувано досъдебното производство, в хода на което били разпитани служителите на СДВР, било извършено разпознаване на лица и предмети по фотоалбум. Въз основа на назначена и изготвена оценителна експертиза се установило, че *са нанесени щети в размер на 287.47 лева*, изразяващи се в счупени стъкла и стъклопакети на стъклените витрини на помещението, в което се намирал клубът на ПП „ГЕРБ” – район „Оборище”, при нива на минималната работна заплата в страната към 2020г., в размер на 610.00 лева.

С постановление на прокурор при СРП от 19.01.2021г., материалите по образуваното досъдебно производство били разделени, защото били събрани доказателства за осъществени **пет** отделни престъпления, извършени от *различни* лица, които не са действали в условията на съучастие, а досъдебно производство № 229-ЗМК-2015/2020г. по описа на 05 РПУ – СДВР, прок. преп. № 44412/2020г. на СРП продължило да се води за престъпление по чл.325, ал.1 от НК срещу обвиняемия (вече) Н.З..

По делото била изготвена и *видео-техническа експертиза*, в заключението, на която вещото лице обследвало събрания доказателствен материал, представените му сравнителни образци и цифрови цветни фотоснимки на лица, както и видеозаписи, съдържащи се в три отделни обекта – един брой преносима (флаш) памет марка „SanDisk”, с капацитет 16 GB, оптичен носител на информация – CD-R „Verbatim” – 700 MB и DVD-R „Verbatim” – 4.7 GB. Експертът успял да индивидуализира действията на *условно обозначените от записите лица*, описал хронологично същите, но **заклучил**, че поради *ниското качество на изображенията от видеозаписите*, слабата осветеност, отдалечеността на заснетите лица, наличието на маски, правят *невъзможно извличането на идентификационни признаци*, единствено било установено *сходство във вида на връхната дреха на лицето*, което захвърля камък към входната врата с представените сравнителни образци, касаещи *лицето Мохамед Шафик*.

Така възприетата фактичката обстановка се установява от събраните доказателства и доказателствени средства, а именно: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на свидетелите Й. Ф. (л.4-5, том 2 от досъдебното производство, л.197 от съдебното производство), В. Л. (л.17-18, том 2 от досъдебното производство, л.197-200 от съдебното производство), П. А. (л.21-22, том 2 от досъдебното производство, л.209-212 от съдебното производство), Д.Д. (л.24, том 2 от досъдебното производство), М.Е. (л.25, том 2 от досъдебното производство), В.Г. (л.26, том 2 от досъдебното производство), Р.Е. (л.27, том 2 от досъдебното производство), А.Д. (л.28, том 2 от досъдебното производство), Б.А. (л.29, том 2 от досъдебното производство), С.С. (л.30, том 2 от досъдебното производство), П. В. (л.31, л.47, том 2 от досъдебното производство, л.100-109 от съдебното производство), А. А. (л.33, том 2 от досъдебното производство, л.154-159 от съдебното производство), В.Ц. (л.34, том 2 от досъдебното производство), М.С. (л.36, том 2 от досъдебното производство), Х.Х. (л.38, том 2 от досъдебното производство), Б. А. (л.39, том 2 от досъдебното производство), Р. С. (л.244 от съдебното производство); **писмените доказателства и доказателствени средства**: протокол за оглед на местопроизшествие (л.129-130, том 1 от досъдебното производство), фотоалбум към него

(л.131-134, том 1 от досъдебното производство), протокол за доброволно предаване – пълномощно и договор за безвъзмездно предоставяне на имот (л.7-16, том 2 от досъдебното производство), ~~протокол за разпознаване на лица и предмети (л.48, том 2 от досъдебното производство), протокол за разпознаване на лица и предмети (л.50, том 2 от досъдебното производство)~~, протокол за оглед на веществени доказателства (л.67, том 2 от досъдебното производство), писмо от СДВР – отдел „ОДЧ“ (л.74, том 2 от досъдебното производство), писмо от Столична община (л.76, л.77, том 2 от досъдебното производство), протокол за доброволно предаване (л.78, том 2 от досъдебното производство), писмо от „БТВ Медиа Груп“ ЕАД (л.80-81, том 2 от досъдебното производство), писмо от Столична община, район „Оборище“, ведно с представена документация (л.19-72, том 3 от досъдебното производство), свидетелство за съдимост, както и в заключение на изготвена *оценителна експертиза* (л.123-126, том 2 от досъдебното производство).

Преди да се пристъпи към анализ на така събраната доказателствена съвкупност следва да бъде изтъкнато, че една немалка част от нейните елементи касаят и са относими към *отделените от процесното досъдебното производство материали*, които бяха използвани единствено в частта им, от която се проследява хронологията на събитията в инкриминирания ден и последователността на извършените процесуално-следствени действия, но в останалите им части, които касаят отделна престъпна дейност и които не носят информация за настоящото производство не бяха подложени на обсъждане, поради тяхната неотносимост към предмета на доказване.

В тази последователност по безспорен начин се доказва, че на 21.11.2020г. е бил поредният ден на антиправителствени протести, провеждани в гр. София, което се извежда от показанията на разпитаните свидетели, служители на СДВР, както и на присъстващия на място свидетел А., свидетелите Ф. и Л., които са възприели случващото се от телевизионни репортажи, както и от приобщените записи, включително и този представен от „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, отразяващ развитието на протестното шествие.

Идентично в своите разпити свидетелите споделят, че част от протестиращите лица са се насочили към *политически клуб на ПП „ГЕРБ“, находяща се на ъгъла на бул. „Княз Александър Дондуков“ и ул. „Панайот Волов“ № 7А*. От приобщената по делото документация, предоставена за нуждите на разследването от Столична община, както и от показанията на свидетелките Ф. и Л. се конкретизира, че процесният имот е частна общинска собственост и е бил предоставен безвъзмездно на ПП „ГЕРБ“ да послужи за клуб на общинското ръководство район „Оборище“, считано от 20.08.2020г., съгласно *Договор за безвъзмездно предоставяне на имот – частна общинска собственост на общинско ръководство на политическа партия № РОБ20-ДГ65-1/20.08.2020г.*

Със същата категоричност от показанията на свидетелките Ф. и Л., от извършения на място оглед, данни, от които са поместени в протокол за оглед на местопроизшествие, придружен с фотоалбум към него, както и *протокол*, неразделна част от договора за безвъзмездно ползване, се извежда, че *политическият клуб се е намирал на партерния етаж на жилищна сграда, а помещението е било с остъклена врата с алуминиева дограма и стъклени витрини с дървена дограма*.

Няма спорна ситуация между страните и доказателственият материал е еднопосочен за това, че на 21.11.2020г., около 21:00 часа, неустановени по делото лица са нанесли материални щети на политическия клуб, изразяващи се в *счупване на стъклените витрини и врата на помещението*. Видно от *протокола за оглед на местопроизшествие*, изготвен непосредствено след настъпване на процесните събития, от разследващ полицай, в присъствието на две поемни лица, са установени следните щети: *на средното голямо стъкло, част от първата витрина от запад на изток – 4 дупки с неправилна форма и различни размери, дупка в дясното малко стъкло, дупки в централното голямо и малко стъкло, част от втората витрина, голяма дупка, централно в стъклената врата на*

помещението, както и по две дупки в горните дясно и централно стъкло. От заключението на изготвената по делото *оценителна експертиза*, която съдът **кредитира** като компетентно извършена и даваща отговор на поставените към вещото лице въпроси, се извежда, че след непосредствен оглед на помещението са констатирани **седем щети по единичните стъкла и стъклопакета на помещението**. Вещото лице, въз основа на средните пазарни цени към момента на извършване на деянието и след преценка на амортизацията, е дало заключение, че щетите възлизат в размер на **278.47 лева**, при минимална работна заплата за страната за 2020г. в размер на **610.00 лева**.

По време на извършване на огледа от вътрешността на помещение, както и непосредствено пред него са иззети и 8 (осем) броя каменни къса с различна форма и големина, надлежно описани в *протокола за оглед и приобщени като веществени доказателства*, които в хода на съдебното следствие по реда на чл.284 от НПК са били **предявени** и на страните. Разгледани съвкупно с показанията на свидетелите, както и заключението на изготвената видео-техническа експертиза се доказва, че *посочените предмети са били захвърлени към въпросния клуб на политическата партия от намиращи се пред него лица и чрез тях са нанесени установените по делото материални щети*.

По така обсъдените факти е налице еднопосочност в доказателствения материал, не се откриват противоречия или съществени разминавания, поради което и на осн. чл.305, ал.3, изр.2 от НПК съставът на съда намира, че не дължи по-обстойното обсъждане на посочените доказателствени източници относно сочените по-горе фактически обстоятелства.

К а т о *основен източник* на информация за обосноваване на обвинението прокуратурата предлага показанията на **свидетеля П. В.**, служител в Сектор „Улична престъпност” на Отдел „ПКП” – СДВР, и на **свидетеля П. А.**, участник в протеста. С цел обективно изясняване на обстоятелствата по случая и с оглед осигуряване правото на защита на обвиняемото лице, следва показанията на посочените свидетели да бъдат подложени на **обстоен и задълбочен** анализ, да бъде проверена вътрешната им хармоничност, както и да се съпоставят разказите им с останалия доказателствен материал, за да се установи наличието на добросъвестност и достоверност в представените от тях възприятия за инкриминирания ден. Задълбочено обсъждане се налага и от обстоятелството, че посочените свидетели се явяват *единствени очевидци* на събитията, но споделеното от тях **разкрива значителен дисонанс, неподреденост, логически противоречия и отявлено надграждане** на представените от тях версии, *с нетипично пораждаване на спомени и детайли при всеки следващ техен разпит*.

В тази последователност показанията на **свидетеля П. В.** съдът *оценява като непълни, съхраняващи в себе си редица противоречия при съпоставяне на разпитите му от различните фази на процеса, поради което и не позволяват да бъдат възприети като обективен източник на годна за процеса информация*. В първоначалния разпит на свидетеля се открива **тенденциозност, стремеж за внушаване и пресъздаване на определени обстоятелства**, които обаче остават **неподкрепени**, а от друга страна – **опровергани** от показанията, които свидетелят депозира непосредствено пред съдебния състав, както и се явяват изолирани от останалите доказателства и експертното заключение.

На първо място, следва да бъде изтъкнато, че свидетелят В. е разпитан в условията на **непосредственост** в хода на провело то се съдебно следствие от съдебния състав, в присъствието на страните и при разгръщане на възможността им да задават въпроси спрямо свидетеля, но *бяха прочетени и показанията му от досъдебното производство*, въпреки разпоредбата на чл.378, ал.2 от НПК, позволяваща на съдебния състав да използва всички събрани в хода на досъдебното производство доказателства, с оглед осигуряване на равнопоставеност на страните. В хода на досъдебното производство свидетелят П. В. е разпитван след настъпване на процесните събития, както и преди участието му като

разпознаващо лице в извършено разпознаване на лица и предмети.

Непоследователен е свидетелят П. В. в разпита си пред съдебния състав, в присъствието и на обвиняемото лице, относно обстоятелствата, които са провокирали от негова страна *проследяването, наблюдението и последващия* подаден сигнал за съдействие за задържане на лице от мъжки пол, намиращо се на организираните протестни действия срещу политическото управление на страната през ноември 2020г. Същият споделя, че по време на протестните действия **се е откроявало лице от мъжки пол, около 50-годишно, със светъл цвят на кожата, високо на ръст**, но не успява да възпроизведе при разпита си с какво е било облечено лицето, чието наблюдение е започнало още в началото на протестните действия. Акцентира, че е имал поставена задача да „води” по оперативен начин конкретното лице, което се е откроявало от останалите протестиращи, тъй като е било по-шумно.

От друга страна, в първоначалния си разпит свидетелят П. В. *не спестява*, че след докладване на колегите му за действията на „контролираното лице”, същите са потвърдили, че познават мъжа от други протести. Тези фрагментни от разпита на свидетеля, освен, че **съдържат смущаващи обстоятелства, относно наблюдаването на граждани, упражняващи конституционните си права**, за което ще бъде отделено внимание по-късно, не съдържат никакви преки факти, които да бъдат обвързани с личността на обвиняемото лице Н.З. Липсват в доказателствената съвкупност данни или дори индикация за неприлични прояви на обвиняемото лице, за неспазване на обществения ред, някакви криминални регистрации, или данни за ограничаване на свободното му придвижване, поради нарушаване на обществения ред или предходна съдимост, от която да се изведе, че е бил „познат” на органите на реда с **провокативното** си или **противоправно** поведение по време на организираните мирни протести в страната през 2020г. Нещо повече, за участието на обвиняемото лице З. в протестните действия **не е налице нито едно доказателство**, чрез което описанието, дадено от свидетеля П. В. да бъде обвързано с личността му или по косвен път да доведе до единствения възможен извод за проява на неприемливо поведение, което е застрашило обществения ред или възмутило обществеността (или иначе казано – хулиганство).

Категоричен е в разпита си свидетелят П. В., и на два пъти акцентира, че *би разпознал лицето*, което е наблюдавал, **но не съумява да възпроизведе**, въз основа на какви негови индивидуализиращи белези *би сторил това*, нито насочва вниманието си към личността на обвиняемото лице, намиращо се непосредствено до него в съдебната зала. Дори и след прочитане на показанията му от предходната фаза на наказателното производство, свидетелят споделя, че **не си спомня лицето да е било с поставена червена качулка на главата**, както **и не се породиха в него спомени** за конкретни външни белези на лицето, чиито действия сочи, че е наблюдавал в порядъка на **повече от три** часа. Прави впечатление, че свидетелят П. В. се **дистанцира** от навлизане в детайли за личността на наблюдавания мъж, разстоянието, на което се е намирал от него, както и лаконично разказва за конкретно осъществени от него действия.

За разлика обаче от разпита му от досъдебното производство, в който свидетелят П. В. изтъква, че неотлъчно е следвал лице от мъжки пол с **„червена качулка”, високо около 190 см., на възраст от около 50-55 години**, то това дадено описание **едно, че отсъства в разпита му от съдебното следствие** и дори след прочит на показанията му **не бе потвърдено от него**, второ, че **новопридобитото отрицание на външните характеристики на лицето**, съвпадат с описанието в обвинителния акт, в който е възпроизведено, че свидетелят В. е наблюдавал лице с **черна качулка** и не се споменава за така **титuluван в досъдебното производство отличителен белег на контролираното лице, а именно – поставена на главата „червена качулка”**.

Все в тази последователност не се открива информация за облеклото на задържаното

лице и в първоначалния разпит на свидетеля А. А., който е задържал обвиняемото лице, въз основа на описанието, данните и местонахождението, които са му били предадени от свидетеля П. В.. Свидетелят А., в първоначалния си разпит, единствено твърди, че е установил самоличността на лице със следните външни белези – **мъжки пол, на видима възраст от около 50 години, без да допълва отличителни негови белези или облекло.**

Празнина за конкретни факти, които да обвържат обвиняемото лице с инкриминираните събития е налице и в първоначалния разпит на **свидетеля П. А.**, като същият споделя, че е възприел действията на **четири лица** от мъжки пол, едно, от които определя като **момче**, облечени с **черни** дрехи, поставени маски на лицата, с изобразен на гърбовете им трибагреник и надпис „Заедно сме сила“, които са провокирали в него страх, тъй като *са хвърляли бомбички, ритали са кош за боклук и са разпилели чувал с листа пред входа на политическия клуб.* Свидетелят А. **не споменава** нищо за лице от мъжки пол с даденото от свидетеля П. В. описание, особено на фона на заявеното от В. за „открояващо се от другите“ лице. Впрочем идентично и **свидетелите Д.Е.Г.Е.Д. И Ц.** в разпитите си пред разследващите органи разказват за събитията, развили се на инкриминирания ден и място и с **е концентрират единствено върху действията на 15-16 годишни младежи**, както **и на мъж, с черно яке** и поставена **маска** на лицето, който е счупил вратата на помещението. Въпреки, че свидетелите твърдят, че са присъствали на събитията, акцентират, че **не са видели други лица, които да хвърлят камъни към стъклените витрини на политическия клуб.**

Пореден довод за недобросъвестност се открива и в „**обогащаването**“ на разпитите на свидетелите П. В. и П. А. със сходни помежду им **детайли за лицата, които са възприели да хвърлят предмети към стъклените витрини на политическия клуб, които отявлено се проявяват в разпита им преди извършеното разпознаване на лица.** Така например, свидетелят А., в първия си разпит не дава никаква информация за обрисуваното от свидетеля П. В. лице, но **преди участието му като разпознаващ** на лица по фотоснимки (осъществил се два месеца след първия му разпит), **изненадващо** допълва, че може да разпознае и друго лице, което е счупило една от витрините на политическия клуб и дословно преповтаря описанието, дадено от свидетеля П. В., а именно – **лице от мъжки пол, високо около 190 см, около 50-годишно, с поставена червена качулка на главата.** **Услужливо** и свидетелят В. в разпита си **преди** извършване на разпознаването на лица си припомня, че може да разпознае и другите лица, които са хвърляли предмети, въпреки, че сам казва и при първия си разпит и в съдебното заседание, че **единствено е наблюдавал високия мъж, неотлъчно е бил до него и не може да конкретизира или опише други лица**, чиито действия са провокирали напрежение сред протестиращите.

Все в подкрепа на преднамереността в разказа в показанията на П. В. се явява и заключението на изготвената **видео-техническата експертиза**, при изработването, на която вещото лице е обследвало **представените му от разследващите органи цветни** видеозаписи от инкриминираните събития, в които **не се отличават** действия, извършени от лице с даденото от свидетелите П. В. и П. А. описание или отговарящо по сходство с представените сравнителни образци – цветни фотоизображения на обвиняемото лице.

Преобладаващо несходство се проявява и в откъса от показанията на свидетеля П. В., относно **начина, по който е предал информацията** към свидетеля А. А. за задържане на наблюдаваното от него лице, които **несходства будят съмнение и относно поставения знак за равенство между лицето, наблюдавано от свидетеля В., и лицето, задържано от свидетеля А.**, а именно – обвиняемият Н.З.. Така в първоначалния си разпит свидетелят П. В. изтъква, че е предал описанието на мъжа, който следва да бъде задържан, както и посоката му на движение на свидетеля А., използвайки мобилния си телефон. От своя страна, свидетелят А., в хода на досъдебното производство, коментира, че е достигнал предварително посоченото му от свид. В. лице, което се е движело по ул. „Свети Климент

Охридски”. В хода на съдебното следствие, свидетелят В. **не успя** да възпроизведе точно действията, чрез които е идентифицирал лицето, което следва да бъде задържано от униформените му колеги, с несигурност споделя, че им го е посочил, а след което е продължил движението си заедно с останалите протестиращи, което е в **пълен разрез** с първоначалните му показания, в които твърди, че е проследил движението на лицето, чак до сградата на Софийския университет, от където е информирал по телефона коллегата си свид. А. А..

При своя непосредствен разпит пред съдебния състав *свидетелят А. А.* пък пресъздава съвсем **„различна картина”** на събитията, както спрямо първоначалната такава, поднесена от него в досъдебното производство при разпита му, така и спрямо двете версии, поднесени от свид. В.. Не се отрича, че е изминал период от време от инкриминираните събития, както и естеството на осъществяваната от свидетелите полицейска дейност, но **несъответствията в разпитите им не може да се отдаде на липса на спомен, доколкото те възпроизвеждат отчетливо процесния ден.** Обсъжданите несъответствия се явяват в противоположните версии, които споделят, което бива ценено като недостовечно обективизиране на обстоятелства по дадения случай. Така в хода на съдебното следствие, свидетелят А. съобщава, че той е присъствал по време на протестните действия, които са се развили пред политическия клуб, където е получил „снимка” и „видеозапис” на лице, с **червена** качулка, чиято самоличност е следвало да установи. Допълва, че освен кадрите, лицето му е било посочено със знак и от свидетеля П. В. и единственото, от което се е водел е била въпросната „червена качулка”, която както бе споменато по-горе, **липсва** в първоначалния му разпит в досъдебното производство, а обратно – в съдебното следствие свидетелят П. В. се отрича от нея.

В разпитите на останалите оперативни служители, на свидетеля П. В., както и в първоначалния разпит на свидетеля А. А. обаче, **твърдения** за видеозапис или снимки с **„мистериозното лице с червена качулка” липсват.** Такива нито са предавани за нуждите на разследването по досъдебното производство, нито са били обект на експертно обследването, както и няма данни за наличието или съхранението им. А доколкото са налице вътрешни противоречия в разпитите на двамата свидетели, както и несъответствия в разказите им един спрямо друг, относно съществен за наказателното производство факт, а именно – установяване на самоличността на обвиняемото лице, то съдът намира, че в тази част показанията на свидетелите **не са годен източник** на информация и **не използва** същите при изграждане на изводите си по фактите.

Авторството на деянието е защитено от обвинението с реализираните се процесуални действия **разпознаване на лица по снимки**, поради отказ на обвиняемото лице да участва в разпознаване на живо, в които, в качеството на **разпознаващи лица са участвали свидетелите П. В. и П. А.** Освен вече споменатото **надграждане на възприятия**, сполетяло въпросните разпознаващи лица непосредствено преди извършване на процесуално-следственото действие, са налице и **неясни и повърхностни идентификационни белези**, посочени от двамата свидетели, чрез които описват лицето – извършител. И двамата, **идентично**, сочат, че **разпознават обвиняемото лице, като лицето с „червената качулка”, което с камък е счуило едно от стъклата на клуба на ПП „ГЕРБ”, по ръста – високо около 180-190 см., възрастта му – около 50 години, светлото лице и правилните черти.** Преди да пристъпи към обсъждане на самото разпознаване, е нужно да се акцентира, че в съдебната зала, свидетелят П. А. бе запитан дали познава обвиняемото лице, а свидетелят отговори, че **го е виждал по протестите**, но **не го асоциира с „лицето с червената качулка”** и продължи разказа си, без да припознае обвиняемия З. като човека, за чиито действия е давал показания и в чието разпознаване е участвал.

Връщайки се към осъщественото **разпознаване** следва да бъде допълнено, че същото е **опорочено**, поради недостатъчната индивидуализация на бележите, по които двамата

свидетели са дали данни, чрез които са разпознали обвиняемото лице, което от своя страна е още е едно основание, което разколебава изводите за авторството на деянието. **Възрастта и височината на едно лице не са индивидуализиращи него белези.** Първо, разпознаването е извършено **по снимки**, а не на живо, което възпрепятства разпознаващите лица да преценят **височината на представените им за разпознаване лица**, защото тя обективно не може да бъде възприета. На следващо място, **възрастта на едно лице не е негова отличителна черта, не е издигната от закона като сходство** (вж. и Реш. № 90 от 16.02.2009г. на ВКС по н. д. № 21/2009г. – III н. о.), освен ако същата не би могла да се определи като такава изключителна по своя характер, която по определен запомнящ се начин се е отразила върху лицевите характеристики на определено лице.

Конкретният случай определено **не е такъв**, а от друга страна, съдейки по посочените лични данни на лицата, чиито фотоизображения са представени за разпознаването по снимки, се извежда, че **същите са на приблизително еднаква възраст**, т. е. липсват индивидуализиращи белези, които да са посочени от свидетелите и които да са послужили за разпознаване на обвиняемия Н.З.. Както вече беше изтъкнато, процесуалният закон в разпоредбата на чл.170, ал.1 от НПК, поставя изричното изискване да се посочат от разпознаващото лице **особеностите**, по които може да разпознае лицето или предметите, каквито в разпита на свидетелите П. В. и П. А. **не са назовани**, такива не успяха да бъдат възпроизведени и в разпита им пред настоящия съдебен състав.

Така единствено фактът, че обвиняемото лице се е намирало в района на Софийския университет в навечерието на 21.11.2020г., където е била установена самоличността му от униформено лице, поради получена оперативна информация, и неговото последващо отвеждане в 05 РПУ – СДВР и задържане за срок от 24 часа – **не е основание да бъде ангажирана наказателната му отговорност и не е налице нито едно пряко или верига от косвени доказателства, които да доказват съпричастността му към инкриминираното деяние или иначе казано – авторството на последното.**

Пореден довод за недобросъвестност при предлагане на фактите в съдебното следствие този съд открива и в пасажите от показанията на свидетеля В., в които, в разрез с първоначалните си твърдения, описва действията на контролираното от него лице по пътя към централата на ПП „ГЕРБ“ и възприетата от него линия на поведение непосредствено пред политическия клуб. Този извод се утвърждава още повече, когато свидетелят **отрича** почти всичко от изложеното от него в досъдебното производство, дори постави под съмнение, че оперативно контролираното лице е хвърляло не какви да е предмети, а „камъни“. В своя първоначален разпит свидетелят В. описва **„предварителната подготовка“** на наблюдаваното от него лице сочейки, че около градинката на „Кристал“ същото е **събирало от земята камъни**, които е **криело** под връхната си дреха. В хода на съдебното следствие обаче, споделя, че **не помни някой да е носил със себе си камъни или да е вадил такива от връхната си дреха.** Дори при прочита на показанията му, свидетелят П. В. посочи, че не си спомня такива действия и поднесе своите предположения за това как протестиращият субект се е снабдил с такива. От друга страна, в разпитите на останалите свидетели или доказателствени материали не се откри потвърждение за осъществени от протестиращите лица „подготвителни действия“ по набавяне на предмети/камъни. Към казаното следва да се добави, че **преките впечатления на съдебния състав от иззетите веществени доказателства (каменни късове) сочат на извод, че същите са твърде обемни и тежки**, за да бъдат **вземани и скривани** във една връхна дреха, особено в нейните джобове.

Противоречащи се явяват показанията на свидетеля В. и относно инициатора на подобна проява, броя на лицата, които са хвърляли предмети към политическия клуб, вида на тези предмети и най-вече относно конкретно осъществени действия от наблюдаваното от него лице, припознато от държавния обвинител в лицето на обв. Н.З..

Свидетелят сочи, че е наблюдавал действията на протестиращото лице *в гръб* и е възприел *как замахва*, държейки **неустановен** в ръка **предмет** към витрината на партийното помещение и е *счутил* един от прозорците му. Затруднява се да разграничи осъществени от конкретни лица действия и използва по-скоро **предположения**, от колкото да борави със свои лични възприятия. В тази си част показанията на свидетеля намират косвена подкрепа в протокола за оглед на местопроезшествие, доколкото е видно, че в помещението и непосредствено пред него, са намерени 8 (осем) каменни къса, както и дупки по стъклената врата и по стъклопакета на витрините на помещението, от което еднозначно следва, че нанесените щети не са причинени с *еднократно* действие.

Горното обаче не променя извода на съда за непълнотите, установените противоречия, както и подчертаната предопределеност и преднамереност в действията на разследващите органи спрямо личността на обвиняемото лице. Не бе открита подкрепа в показанията на свидетеля и в останалия доказателствен материал, а напротив същият засилва допълнително откритите противоречия.

Тук е мястото да бъде обсъдено и принципното разбиране на настоящия съдебен състав за недопустимост в наказателното производство да бъде доказвано обвинение, чрез оперативна информация и чрез разпит на свидетел, който пресъздава видяното от него, по време на извършване на незаконосъобразно наблюдение и проследяване на гражданин, който упражнява своето право на събиране и участие в политически протест, извършени при заобикаляне на предвидените способи за доказване в НПК и поставяне на разпита му в центъра на обвинителната теза.

Оперативните действия са съвкупност от явни действия и тайни такива на оперативно-издирвателните органи на МВР за противодействие на престъпността и заплахите за националната сигурност и за опазване на обществения ред. Начините за извършването им са изчерпателно изброени в *чл.10, ал.1 от ЗМВР* и *изрично е подчертано в ал.2 на посочената разпоредба, че тези способи, които представляват специални разузнавателни средства, се прилагат при условия и по ред, определени със закон*. Способите за доказване, които са допустими в наказателното производство са изчерпателно изброени в Глава XIV от НПК. В **Раздел VIII** на въпросната глава на процесуалния закон са поместени разпоредбите за използването на веществени доказателствени средства, изготвени при използването на специални разузнавателни средства (вкл. и *оперативните способи – наблюдение и проследяване*), престъпленията, за които е допустимо използването на такива, компетентните органи, които могат чрез мотивирано искане да поискат разрешение за използването им, компетентен съд, ред и срок за използване на СРС, както и редица други ограничения в начина на прилагане и последващото им използване в наказателното производство.

В своя непосредствен разпит свидетелят П. В. сочи, че от самото начало на протестните действия е присъствал, изпълнявайки служебните си задължения по **наблюдение** на протестиращите лица, в цивилно облекло и е имал задача **оперативно да наблюдава и проследява конкретното лице**. Няма спор, че свидетелят П. В. не попада в кръга от лица, които е процесуално недопустимо да бъдат разпитвани в качеството им на свидетели, доколкото същият не е осъществил действия по разследването, а е извършвал оперативни действия, поради което и разпитът му не влиза в противоречие с нормата на *чл.118, ал.2 от НПК*. **Но обвинението се основава на предадена от него „оперативна информация”, събрана в резултат на „оперативно наблюдение” и „оперативно проследяване” на лице, а това са оперативни способи, които се осъществяват единствено чрез разрешение за използване на СРС**. Допускайки чрез неговия разпит да се възпроизведат незаконосъобразно събрани данни се заобикалят гаранциите, въведени от законодателя за евентуално произволно вмешателство в конституционните права на гражданите (вж. и *чл.32, ал.2 от Конст.*).

Макар и свидетелят П. В. да споделя свои *лични възприятия* от инкриминирания ден, това **не води до промяна** в начина, по който същата е придобита, а именно **негласно приложен оперативен способ** – наблюдение и проследяване. **Оперативна информация за обвиняемото лице, че е участвало в престъпна дейност, няма доказателствена стойност, поради това, че не е събрана по съответния ред** (вж. Реш. № 33 от 17.02.2010г. на ВКС по н. д. № 700/2009г. – III н. о.). В противен случай се допуска разпитът на оперативните служители да *измести изцяло способите за доказване* (чл.106 от НПК), както и *приложимите стандарти за разкриване на обективната истина* (чл.13, ал.2 от НПК) и да се постигне доказателствен резултат по различен спрямо предвидения процесуален ред.

Горните изводи се потвърждават и ако бъдат разгледани през призмата на **чл.8, § 2** от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (**ЕКЗПЧОС**), относим към намеса в личното пространство на определено лице, като част от правото му на „**личен живот**” чрез използването на „**тайното наблюдение**” и идеята за законоустановеност, при която се изисква **законът да е достатъчно ясен**, за да даде адекватна индикация на гражданите за **условията и обстоятелствата**, при които властите имат право да прибегват до **тайно наблюдение** и какви са критериите за преценка за намеса в правото им на личен живот (*CASE OF KLASS AND OTHERS v. GERMANY, appl. № 5029/71, § 50-55, 6 септември 1978г.; CASE OF KENNEDY v. THE UNITED KINGDOM, жалба №26839/05, §151, 18 май 2010г.; Асоциация за европейска интеграция и Права на човека и Екимджиев срещу България, жалба№ 62540/00, §58-60, 28 юни 2007г.*).

Отделно от това, **събраните в нарушение на чл.8, § 2 ЕКЗПЧОС доказателства, в определени хипотези**, се разглеждат и като **нарушение на състезателността и справедливостта на процеса по чл.6 от ЕКЗПЧОС** (вж. Реш. № 10 от 28.09.2010г. на КС по к. д. № 10/2010г.). А доколкото доказателствата за вината на обвиняемото лице се крепят единствено върху **неподкрепени (недостовърни) и незаконосъобразни доказателства, то автоматично следва извод, че тяхното използване като основа на обвинението води и до нарушаване на справедливостта на процеса** (*CASE OF KHAN v. THE UNITED KINGDOM, жалба №35394/97, §37, 12 май 2020г.*).

Поради което и съдът не кредитира с доверие показанията на свидетеля В. в частта, в която възпроизвежда осъществените от него действия по наблюдение и проследяване на инкриминираната от държавното обвинение дата.

По-нататък показанията на *свидетеля П. А.*, в **първоначалния му разпит** в хода на досъдебното производство, както бе посочено, обхващат единствено действията на **четири неустановени** по делото лица, за които не сочи, че са хвърляли камъни към стъклените витрини на клуба или че са били нанесени някакви имуществени щети. Във **втория си разпит**, провел се **два месеца по-късно**, същият този свидетел **значително детайлизира** обстоятелства, за които дава показания, конкретизирайки външните характеристики и действия на лица, които са се снабдили с камъни, които впоследствие са захвърляли по стъклата на клуба, като в продължение разказва и за висок мъж на ок. 50 години, който хвърлил камък по посока на една от витрините на клуба на партията, в резултат, на което е счупил средната витрина на помещението. Същевременно **пред съда** свидетелят А. заявява **съвсем различни** обстоятелства с подробности за спуснати щори от вътрешната страна на клуба, точен час и се концентрира единствено върху действията на лице от мъжки пол, с поставена на главата червена качулка. Тези пасажи от различните му версии съществено поставят под съмнение достоверността на изложеното от него, относимо към наличието на обективна връзка между поведението на обвиняемото лице и осъществени от него прояви на нарушаване на обществения ред.

Друг довод за негласуване на доверие в показанията на свидетеля А. е обстоятелството, че въпреки съхранения спомен за конкретно лице, същият пред съда не успя да възпроизведе нито на коя политическа партия е бил клубът, обект на похищение,

нито броя на протестите, за които е давал показанията, нито присъствието на непълнолетни лица, за които в предходните си разпити сочи, че са започнали да захвърлят предмети към стъклените витрини на политическия център. Воден от горното поради наличието на съществени разминавания в разпита на свидетеля, застъпване на различни версии, липсата на хронологичност, обосновааност, съдът не кредитира с доверие показанията му в обсъдени им части.

Извън посочените на конкретни места части от разпита на *свидетеля А. А.*, които бяха изключени от съда, следва да бъде допълнено, че се *кредитират* единствено **фрагментните**, в които споделя за заеманата от него длъжност, организацията, която се е следвана по време на протестите, както и за момента, в който е установил самоличността на обвиняемото лице и го е придружил до полицейското управление, доколкото видно от приложената заповед за задържане, обвиняемият е бил задържан за срок от 24 часа на 21.11.2020г. в 22:00 часа, в 05 РПУ – СДВР. Останалите пасажии и установените несъответствия бяха обсъдени и не са кредитирани от съдебния състав като неподкрепени от събрания друг доказателствен материал.

Обстоятелствата около твърдяното като извършено с обвинителната теза деяние, личността на неговия автор и идентичността му с обвиняемия Н.Л. З. **не могат** да бъдат осветлени и посредством *показанията на Д, Е, Г, Е, Д, А, С, Ц, С, Х, А. и Б.*, тъй като имат отношение към време и събития, които са останали извън обхвата на обвинителната теза, както и показанията на *свидетелите В. и А.*, касаещи действията на други лица, които не са обвързани с обвиняемото лице и единствено спомагат да се изведе, че по време на протестните действия напрежението между протестиращите лица е ескалирало и потвърждават вече коментираните имуществени вреди, които са нанесени на политическия клуб.

Не предлага, впрочем, различен прочит и съдържанието на приобщените записи, предоставени за нуждите на разследването, съдържащи запис от репортаж, излъчен по телевизия „Би Ти Ви”, запис от личния мобилен телефон на свидетеля Ц, както и запис от репортаж на телевизия „Алфа”, които са били обект на обследване в изготвената *видеотехническа експертиза*. Видно от заключението □ и от представените цветни фотоизображения, представляващи кадри от посочените записи, се разкриват движенията на лица, условно обозначени с номера от 1 до 4. За всяко от лицата е дадено описание на облеклото и действията, които осъществява, идентично пресъздадени и в трите записи, доколкото обхващат един и същ момент. Установява се как **лице № 1 и лице № 2** оставят пред вратата на политическия клуб различни предмети, които след това **лице № 3** рита и разпилява. Отчетливо се разкриват и действията на **лице № 4**, което *носи в двете си ръце, предмети, наподобяващи камъни*, които захвърля към стъклената врата, в резултат, на което се образуват дупки по стъклопакета. Категорично е вещото лице, че **идентификация на лицата е невъзможна**, като единствено са конкретизирани *сходства* на две от лицата с външността на лицето Б. Ц и облеклото на М.Ш. за които вещото лице сочи, че не са достатъчни за категорично заключение за идентичност между лицата. Представените *записи* и *експертно заключение по никакъв начин не са обвързани* с личността на обвиняемото лице Н.З., а имат отношение към поведението на трети лица, които нямат участие по настоящото производство и не са изправени пред съда. Същите *не съдържат и индикация, че обвиняемият е бил по време и на мястото на тяхното създаване*.

Факти от значение за обосноваване отговорността на обвиняемия **не се откриват** и в протоколите за извършени действия по разследването – огледи на местопроезшествието и на веществени доказателства, останалите протоколи за разпознаване на лица и предмети, приобщени документи, които макар и осъществени по съответния за това ред не спомагат да се изведат съществени елементи от обстановката на деянието и най-вече да обвържат

личността на обв. Н.З. с изведеното от свидетелите В. и А. или да допринесат за доказване на осъществени от него действия, формирани от държавното обвинение като „хвърляне на камъни към централата на ПП „ГЕРБ““.

Съдът кредитира показанията на *свидетеля Р. С.*, както и свидетелството за съдимост на обвиняемото лице, от които се извеждат определени характеристични особености за обвиняемия З., но доколкото не е доказано авторството на деянието, то съдът намира, че не следва да обсъжда същите, тъй като би се нарушила презумпцията за невиновност. Същите подлежат на обсъждане при доказана виновност в действията на обвиняемото лице.

В този смисъл по делото не се откриват преки или верига от косвени източници на доказателства за така инкриминираното деяние, квалифицирано като престъпление по чл.325, ал.1 НК, които да уличават еднозначно обв. Н.З., а те водят до изграждането на **обоснован** извод, че **обвиняемото лице не е автор** на предявената му с обвинението инкриминирана деятелност.

При така установените фактически обстоятелства съдебният състав на първата инстанция формира като **правни изводи**, че **обвиняемият Н.З. не е осъществил състава на престъпление по чл.325, ал.1 от НК**. Освен, че не е налице съвкупност от доказателствени материали, които по категоричен начин да водят до единствения възможен извод за осъществени от обвиняемия действия, които да изпълнят от обективна и субективна страна елементите на престъпния състав, съдът намира, че и изначално инкриминираната форма на осъществяване на деянието е **несъставомерна**.

За да е налице престъплението **„хулиганство“ по смисъла на чл.325, ал.1 от НК**, законът и практиката на ВКС изискват от обективна страна да са извършени **непристойни действия** – такива, които съгласно съдебната практика, са **неприлични, безсрамни, които изразяват ругатни, буйство, невъзпитаност и други прояви, скандализиращи обществото, грубо нарушаващи общественя ред** – такива, при които има израз на **брутална демонстрация против установения ред, и изразяващи явно неуважение към обществото** – което е налице, когато деецът чрез действията си изразява открито висока степен на неуважение към личността като антиобществения характер на тези действия се съзнава, както от дееца, така и от други лица, на които са станали достояние. Наличието на така посочените признаци от обективна страна на състава на престъплението хулиганство трябва да е кумулативно.

Напълно **доказателствено необезпечено** е приетото от представителя на СРП, внесъл обвинението, изпълнително деяние, а именно – **хвърляне на предмети - камъни към стъклените прозорци и врати на клуба на ПП „ГЕРБ“** по време на организираните антиправителствени протести на 21.11.2020г. и по своему несъставамерно.

Основно конституционно право на гражданите е да се събират мирно и без оръжие на събрания и манифестации (чл.43, ал.1 от Конст.). Участието в мирно организиран протест, изцяло с политическо измерение, продължил повече от 20 седмици през 2020г., дори и **съпроводено с изразяване на неодобрение към политическата ситуация в страната, проявило се чрез захвърляне на предмети към обществени сгради, е част от конституционното право на гражданите, стига да не е съпроводено с оръжия или да поставя в опасност, или да застрашава живота, здравето на останалите граждани, или да води до непоправими разрушения на обществено имущество**. Преминаването на границата на мирно организиран протест, безспорно намесата на държавата ще е необходима в едно демократично общество, и то, за да се предотврати настъпването на безредици или значителни повреди по дадено имущество. Това се явява и единственото ограничение – събранието да е „мирно и без оръжие“, като неизменно то може да застраши общественя ред, но изначалната му организация и цел, следва да бъдат под наслов за „**мирно събрание**“, без предварителни насилствени намерения или подбуждане към такива. Право защитено и в **чл.11 от ЕКЗПЧОС**, разглеждано нееднократно и в светлината на

чл.10 от ЕКЗПЧОС – защита на мнения и свобода на изразяване (дело *Генов и Сърбинска срещу България*, жалба № 52358/15, решение от 30 ноември 2021г., дело *Ханджийски срещу България*, жалба № 10783/14, решение от 6 юли 2021г.).

Но изразяването на политическо мнение, отношение, неодобрение към управляващата политическа партия, макар и чрез **хвърляне на предмети**, е проява на несъгласие и открита критика към политическия ред в страната, а не на неуважение към обществото или действия, грубо нарушаващи обществения ред, като **разликата** следва да се търси в измеренията на един легитимен политически протест и „хулиганските прояви”.

Обществото, гражданите се събират мирно на протести, шествия, митинги, отстояват свои виждания по обществени въпроси, показват несъгласието си към обществената, политическата, културната или друга конкретна ситуация в страната, т. е. *те демонстрират обществената си позиция, активно и именно чрез тях способстват за ефективното функциониране на демократичната система*. Няма как **едновременно** с това да изразяват и явно неуважение към обществото, част от което са и заради което опазване се стремят, чрез участието си в мирно организиран протест. Свободата на събранията, заложена в чл.11 от ЕКЗПЧОС **защитава демонстрация, която може да раздразни или обиди лица** (CASE OF LASHMANKIN AND OTHERS v. RUSSIA, жалба №57818/09, §145, 7 февруари 2017г.: „Всякакви мерки, намесващи се в свободата на събрания и изразяване, освен в случаите на подбуждане към насилие или отхвърляне на демократичните принципи – **колкото и шокиращи и неприемливи да изглеждат на властите определени възгледи или използвани думи** – правят лоша услуга на демокрацията и често дори я застрашават” – CASE OF GÜLCÜ v. TURKEY, жалба №17526/10, §110-117, 19 януари 2016г.).

Не на последно място, хулиганството е умишлено престъпление. Деецът трябва да съзнава всички признаци на състава на това престъпно посегателство. Хулиганските действия може да се извършват в най-разнообразни форми, с оглед на мотива за извършване на действието и целите, които преследва извършителят. Не може да се поставя знак за равенство между изразена гражданска позиция чрез участие в политически протест и съотв. това упражнено право да се приравнява на „неуважение към обществото” и „нарушаване на обществения ред”, при положение, че инкриминираните от държавното обвинение действия са сведени до „**хвърляне на предмети**”, **без да е изведено** в диспозитивната част на обвинителния акт, че са били застрашени или засегнати други права – телесна неприкосновеност, право на собственост, чест, достойнство и други. Или, по-точно казано, прокурорът **единствено е вменил във вина** на обвиняемия Н.З. „**хвърлянето на предмети – камъни**” към **стъклените прозорци и врати на политическия клуб на партията**, но не е отразил дали са последвали **някакви обстоятелства от това „хвърляне на предмети”,** защото **просто „хвърляне”,** но без **някакъв резултат от това, не би могло да бъде оценено като непристойно действие, грубо нарушаващо обществения ред и изразяващо явно неуважение към обществото.**

При така установените фактически обстоятелства, и **извършения подробен доказателствен анализ, довел до извод за наличието на „доказателствена бедност” за авторството на деянието, което с оглед съобщеното като правни оценки не би могло и да попадне в обективните характеристики на сочената престъпна деятелност,** съставът на първата инстанция заключи, че на осн. чл.304 от НПК изходът от настоящото дело е **оправдаването на обвиняемия Н.Л. З.** по така повдигнатото му обвинение за престъплението по чл.325, ал.1 от НК.

При така изложените съображения съдът от първа инстанция постанови своето решение.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: